

under 100,000 Rbd., men denne Kommunitetsbygning er en meget god Bygning, som kan staae i mange Aar, og der er derfor ogsaa anvendt overordentlig Møget paa den. Professorboligerne og Samlingslokalerne ere blevne istandsatte og forbedrede i de senere Aar; man har i de allersidste Aar forandret Kvæsturkøntorerne med en Beføstning af mellem 7 og 800 Rbd., og man har fra Bygningen lagt en Passage over til den mineralogiske Samling over Solennetetsalen med en Beføstning af 4,500 Rbd. Professor Clausens Bolig, som kan beregnes til en Værdi af 800 Rbd., vilde ogsaa gaae tabt, hvilket kapitaliseret vilde andrage 20,000 Rbd. Hertil maa endnu spæses den Udgift af 20,000 Rbd., som ved en længere Udsættelse af dette Bygningsarbejde maatte anvendes til at sætte Stormgadebygningen i brugbar Stand. Alt dette vil medføre en Meerudgift for Nørregadebygningen af 190,000 Rbd. Jeg troer nu virkelig, at herpaa kan den Sigelse ikke anvendes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) kastede ud imod Udvalgets Fleertal, og som gik ud paa, at dets Forslag kun var bygget paa „en Skillings-Visdom, som blev til en Dalers-Dumhed.“

Der foreligger endnu et Endringsforslag under Nr. 3 fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Hensigten dermed er at give de faunistiske Samlinger en bestemt Overvægt over de systematiske. Jeg beklager meget, at et saadant Endringsforslag er fremkommet, thi det berører et meget klibent Punkt i Lovudkastets § 1, et Punkt, jeg hidtil har omgaaet, fordi jeg ikke vilde berøre eller saare visse Stemninger og Følelser, som jeg vel ikke ansvare for berettigede, men dog for uskadelige, saalænge de ikke ved en Tilføjning som den, der her er foreslaaet, gavede sig et bestemt Udtryk i selve Lovens Lovudkastets § 1 opstiller, som de ærede Herrer bekendt, to Hovedformaal for Museet, nemlig at anlægge systematiske Samlinger og ved Siden deraf at anlægge faunistiske; i Berettigelsen heraf var ogsaa hele Udvalget enigt, og for at tydeliggjøre dette saa meget som muligt stillede man endogsaa et Endringsforslag, som gik ud paa, at der skulde tilføjes de Ord: „derfra ad-

skille“. Mogle af Udvalgets Medlemmer ønskede imidlertid, at der heller istedetfor disse Ord skulde indsættes „særligt opstillede“. Jeg maa rigtignok tilstaae, at det er gaaet mig som den høitærede Minister, at jeg egentlig ikke var istand til at fatte Forskjellen imellem disse Ord, men da jeg nu engang havde stillet det første Endringsforslag, og jeg havde en Medforslagsstiller, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallesen), der satte Priis paa denne Medaktion, vilde jeg ikke forlade det, og jeg talte heller ikke med det. Men hvad sagde nu det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) ved Sagens anden Behandling? Jeg maa tilstaae, at jeg desto værre har overhørt, at det ærede Medlem dengang sagde, at hans Udtalelse var i fuldkommen Samstemning med det hele Udvalg. Det ærede Medlem sagde disse Ord, som jeg, med den høitærede Formands Tilladelse, nu skal oplæse: „Tanken dermed — det er om Endringsforslaget, som gaaer ud paa, at der skal indskydes de to Ord „derfra adskille“, han taler — er altsaa den, at Museet skal indeholde indenlandske Samlinger, at det maa være en af dets Hovedopgaver, saa fuldstændig som muligt at fremskille os de danske Naturforhold, og derom har der ikke været nogen Uenighed mellem Udvalgets Medlemmer, ved Siden deraf maa findes systematiske Samlinger“. Altsaa Hovedopgaven skulde være de faunistiske Samlinger, og ved Siden deraf maatte man have systematiske Samlinger, og deri skulde Udvalget have været enigt med det ærede Medlem! Nei, det maa jeg rigtignok aldeles bestemt gøre Indsigelse imod, og det veed ogsaa det ærede Medlem allerbedst selv, thi det samme Forslag, som foreligger idag, har det ærede Medlem een Gang foreslaaet i Udvalget, men det fandt ikke der nogen synderlig blid Modtagelse. Der er virkelig noget Shgeligt og, for at sige det reent ud, noget Opstruet i denne bestandige Fremhæven af de faunistiske Samlinger. Det er jo naturligt, at Dilettanten, som holder sig meest til Videnskabens Overflade, at Praktikeren, som bryder sig mindre om Videnskaben end om dens Anvendelse, at Lægmanden, Sagtelskeren, Inspektorfamleren osv., naar de træde ind i et Museum, nærmest gaae derind for at see deres eget Lands